

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan simpelt hen ikke føje mere til. Hr. Villy Søvndal bliver ved med at stille de samme spørgsmål. Jeg er nødt til at give de samme svar. Og jeg må altså sige, at nu må tidspunktet komme, hvor hr. Villy Søvndal og for den sags skyld også hr. Keld Albrechtsen erkender, hvordan den faktiske situation er, nemlig at når man læser de papirer, der er offentliggjort fra Forsvarets Efterretningstjeneste, så kan man se, at der er fuldstændig overensstemmelse mellem de oplysninger, regeringen har modtaget, og de svar, der er givet i Folketinget.

Jeg ved godt, at hr. Villy Søvndal ikke bryder sig om, at det er sådan. For hr. Villy Søvndal har fundet sig en sag, og den bliver han ved med fortvilet at køre og køre. Men der er ikke fugls føde på den, det er jeg nødt til at sige til hr. Villy Søvndal.

Villy Søvndal (SF):

Jeg synes, det er en noget højtflyvende statsminister, vi møder i dag, i forhold til hvordan situationen faktisk er i den krig, Danmark deltager i. Men lad det nu ligge.

Sagen er, at statsministeren ikke kan svare. Nej, det er det ikke engang. Sagen er, at statsministeren ikke vil svare. Det forstår jeg godt, for hver gang statsministeren i dag bevæger sig ind i et svar, vil han forøge det problem, han har, nemlig at der ikke er gnist af overensstemmelse mellem, hvad regeringen vidste fra Forsvarets Efterretningstjeneste som dokumenteret under det forrige spørgsmål, og hvad regeringen svarede her i Folketingssalen som dokumenteret i det referat fra den 5. februar, jeg lige læste op. Og det er statsministerens store problem.

Statsministeren store held er så, at han har et Dansk Folkeparti, der dækker ham, uanset hvad der sker. Men det ændrer ikke på forholdet mellem sandhed og usandhed.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Den måde, som hr. Villy Søvndal nu håndterer sagen på, viser jo, at han har ikke noget at have den i. Hr. Villy Søvndal kører på det generelt overordnede og påstår, at der ikke er gnist af overensstemmelse mellem, hvad der er modtaget af oplysninger, og hvad der er givet af svar i Folketinget. Alle, der har læst det materiale, som regeringen har offentliggjort, ved, at der er fuldstændig overensstemmelse mellem, hvad der er modtaget af oplysninger, og hvad der er givet af svar her i Folketinget. Det har ligget klart, siden

disse oplysninger blev offentliggjort. Tiden må nærme sig, hvor selv hr. Villy Søvndal erkender, at sådan er det.

Kl. 13.25

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Keld Albrechtsen som medspørger.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg tror, vi må erkende, at vi i dag oplever en statsminister, der ikke vil gå ind i en konkret besvarelse af vores spørgsmål af den enkle grund, at statsministeren frygter, at hvis han gik ind i en konkret besvarelse, så ville det bringe ham på kanten og ud over, hvad der er tilladt efter ministeransvarlighedsloven. Jeg tror, det er deri, vi skal søge kilden til statsministerens aggressive optræden her i spørgetiden i dag og hans forsøg på at vende denne diskussion til et frontalangreb på hr. Villy Søvndal og undertegnede.

Nu har statsministeren ikke villet svare på det med atomvåbnene; han har heller ikke villet svare på det med, hvorfor USA gik i krig; vil han så svare på, hvorfor han påstod, at det var, fordi man var bange for, at der ville komme terrorisme fra Irak? Det var jo statsministerens påstand. Og vil statsministeren bekræfte, at der i FE-rapporterne ikke var gnist af dokumentation for den påstand? Heller ikke på det punkt kan der i materialet findes noget som helst, som begrundede den kampagne, som statsministeren førte — eller heller ikke på det punkt.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Lige gyldigt hvor længe hr. Keld Albrechtsen snakker, og hvor mange spørgsmål hr. Keld Albrechtsen tager op og gentager, så bliver der ikke føjet meget nyt til. Hr. Keld Albrechtsen kan jo selv læse alt det materiale, som er offentliggjort. Ja, hr. Keld Albrechtsen har oven i købet som medlem af nævnet fået tilbudt at kunne gå over i Forsvarets Efterretningstjeneste og læse alt det materiale, som ikke er offentliggjort, så hr. Keld Albrechtsen jo selv kan forvise sig om, at det er sandt, at der er fuldstændig overensstemmelse mellem de oplysninger, der er modtaget fra efterretningstjenesten, og de svar, der er givet i Folketinget.

Men jeg må så sige ligeud: Jeg nærer ingen illusioner. Jeg er ikke så naiv at tro, at hr. Keld Albrechtsen offentligt vil komme med den erkendelse, at han har taget fejl, at han er kommet med fejlagtige beskyldninger mod regeringen. Jeg drømmer end ikke i min vildeste fantasi om,